

WHAT DID I JUST DO?

af koreografen Fabio Liberti

MUOVI ansøger hermed om støtte til at præsentere vores koreografisk værk *What did I just do?* på Dansekapellet den 31. maj og 1. Juni.

Stykket blev produceret sidste år med støtte fra Kunstfonden og Augustinus Fonden og blev også præsenteret på Dansekapellet som en del af Dansehallerens sæson. I år er vi stolte over at være blevet udvalgt som et af kun seks stykker i en showcase under de Internationale Dage på CPH Stage 2024, som henvender sig til internationale præsentatorer, men også til det generelle publikum. Vi er derfor i gang med at genopsætte stykket i en kortere prøveperiode.

Dette giver os en fantastisk mulighed for at nå nye publikummer ved hjælp af det PR-materiale, der blev genereret sidste år, og de vidnesbyrd, vi indsamlede i de kunstnertaler, vi organiserede, hvilket gjorde det klart for os, at værkets relevans spænder over forskellige aldersgrupper, men med særligt intensitet for modne kvinder.

STYKKET

What did I just do? kombinerer bevægelseskomposition, visuelle elementer, live- og forhåndsindspillet tekst til at anvende personlige minder og deres tilsvarende socialhistoriske kontekst som kreativt materiale. Dette for at udforske den uadskillelige relation mellem tid, hukommelse, identitet og samfund.

Performer Maud Karlsson Lima de Faria genoplever sine seks årtier af livet i en detaljeret narrativ strøm af minder. Begyndende med hendes bedsteforældre, der ejede en Pom Poms-fabrik i 60'erne i Sverige, dækker stykket hendes yngre år i Sverige, hendes udfordringer og succeser som freelance-danser i 80'ernes New York (fyldt med kreativitet, sexism, AIDS-epidemien blandt mange andre samfundsmæssige begivenheder), hendes mange genopfindelser af sig selv som moden kunstner tilbage i Sverige med en øm krop, tabet af hendes kære, helt frem til det nuværende øjeblik, hvert publikum er vidne til.

Minder udgør lydbilledet i stykket. Optaget i høj hastighed, afspilles de gennem en bærbar højttaler, som performereren placerer og bærer omkring i rummet. Mauds live stemme og hendes forhåndsindspillede stemme overlapper, skifter og fletter gennem hele stykket. Tekstens uophørlige hastighed skaber en rejse i tid og rum, en overvældende billedstrøm. Publikum bringes til tider til at zoome ind på detaljer af specifikke begivenheder og til tider at zoome ud for at opfatte dem som en strøm af de mange minder, der udgør den menneskelige erfaring, uden at der er en følelse af et biografisk portræt.

OPBYGNING OG GENOPBYGNING

Arbejdet er bygget på to dramaturgiske linjer: den lineære struktur af Mauds livsminder og det fragmenterede udseende af visuelle og kropslige landskaber.

Den kognitive proces af hukommelse er lige så meget en proces med at hente oplysninger som det er med kreativ skabelse. Hver gang vi besøger en hukommelse, deler den med os selv eller andre, ændrer vi den ubevidst. Derudover går nogle dele tabt med alderen og kognitiv forringelse. Denne proces med konstant rekonstruktion og tab førte til, at skabelsen af stykket blev til leg med konstant justering og fejljustering af bevægelse, tekst og visuelle elementer. De sidste er skabt af en kombination af tre materialer, der former det rum, Maud bebor: træ, papir og vand.

Maud interagerer med træfragmenter af møbler. Lineære og modulære stykker, en slags dekonstrueret møbel-DNA, som hun omkonfigurerer gang på gang på flere måder og skaber billeder, der til tider synes at falde sammen med den talte fortælling. De antyder steder, mennesker, genstande, kun for kort tid efter at blive demonteret og forsvinde.

Når strømmen af Mauds livsminder er ved at nå til en ende, associeres tidens gang med vandets strøm. Vand hældes gentagne gange fra en lille legetøjs-vandkande, der minder om barndommen, og falder på Maud, kun svøbt i en papirskjole. Den forvandles gradvist under vandets virkning, opløses til sidst ved hendes fødder og afslører den nøgne krop. En aldrende krop uden minder, uden skjolde, uden information, mens scenen går i sort. Måske en befrielse. Måske simpelthen en afslutning på et liv blandt millioner.

EMNER OG PUBLIKUM

Erindringer om samfundsmæssige begivenheder og sociale strukturer giver konteksten, hvori Mauds erindringer opstod og udfolder sig i stykket. Gennem dem tillades vi at genbesøge og reflektere over de ekstraordinært hurtige sociale og politiske ændringer, der er sket på blot seks årtier. Og over hvor meget strukturer og mønstre af dominans og magt alligevel varer ved. På denne måde udgør Mauds erindringer et spejl, hvorigennem mange spørgsmål og emner opstår, relevante for mennesker i alle aldre.

Et af de tilbagevendende og betydningsfulde temaer vedrører kvinder, samtykke og patriarkatet. Takket være Mauds generøse deling af intime erindringer i materialet, kunne vi sidste år dykke dybere ned i efterforestillingsamtaler, hvor publikum delte deres egne oplevelser. Diskussionerne kredsede omkring mandlig dominans og synkroniciteten mellem tidspunkterne, hvor disse begivenheder fandt sted i performerens liv, og nutiden. *"Jeg oplever stadig præcis de samme situationer"* - kvindeligt publikumsmedlem, offentlig efter-snak i Malmö, den 10. juni 2023. Efter forestillingen i København den 12. maj 2023 skrev en anden kvindelig tilskuer følgende: *"Dette stykke har åbnet op for en ny platform af mit eget liv at undersøge, en ny måde at hele endda."*

Blandt andre emner adresserer stykket aldrig, transformationen af den kvindelige krop over tid og underrepræsenterede emner som overgangsalderen. Kvindeligt publikumsmedlem, Sonja Jokiniemi, skrev: *"Det er så vigtigt for mig - at have andre kvinder over 45 på scenen dele deres historier. Overgangsalderen er stadig noget, der ikke tales om, skrives om eller deles meget om, og stilheden og pinligheden omkring det bør forsvinde. Tak begge for dette arbejde."*

KONKLUSION

Med dette stykke har vi arbejdet på at skabe en platform, gennem optræden og diskussioner, hvor vi alle, publikum og kunstnere, kunne udforske spørgsmål relateret til menneskelig adfærd, vores opfattelse af identitet og dens forbindelse til erindringer og socialt kontekst. Tilbagemeldingerne fra anmeldere og publikum har bekræftet, at vi er på rette vej.

Vi beder venligst dette udvalg om at støtte denne genopførelse for at skabe flere meningsfulde møder.